

Februari 2009

MÅNADSMÖTE

torsdagen den 26 februari 2009 kl.18.00

Panu Raninen från Epson berättar hur man skall få färgerna att stämma.

Månadens bild: "Hoppsan"

Två deltagningar. En för påsiktssbilder i färg och en för svartvitt. Endast en bild per deltagare och deltagning.

Domare: **Panu Raninen**

Månadsmötet hålls i Kameraseuras lokal på Barnhemsgränd 1.

Tävlingsbidragen lämnas in vid mötets början
eller på förhand till tävlingssekreteraren, eller
minst två dagar före mötet till Foto-Hasse Ab, Lilla Robertsgatan 4.

CIRKLARNA

Bildcirkeln håller sportlovspaus i februari. I mars talar Anders Blomqvist om resebilder och Torbjörn Gustafsson visar foton från Peru.

Digicirkeln: Photoshop med layers den 23 februari. **OBS! ändrad dag** - denna gång.

I mars visar Anders Blomqvist hur man skannar negativ och dior med klubbens skanner.

VÄLKOMMEN!

Säger vi till **Andy Young** som ansökt om medlemskap i klubben.

Poängställningen i Månadens bild:

Tua Rahikainen	8 poäng
Gunnar Bärlund	7 poäng
Mikael Albrecht	7 poäng
Clas Nordman	6 poäng
Fredrik Hackman	4 poäng
Peter Eriksson	4 poäng
Tage Romberg	4 poäng
Christine Saarukka	4 poäng
Henri Jalo	3 poäng
Bert Carpelan	3 poäng
Mona Lagerbohm	2 poäng
Peter Stenius	2 poäng
Susanne Elfving	2 poäng
Jeanette Nessling	2 poäng
Robin Hackman	1 poäng
Kristian Franz	1 poäng

VI TACKAR denna gång **EPSON**, som sponsrar utskicket av detta cirkulär. Det postas till alla klubbmedlemmar, också till dem som normalt läser cirkuläret på webben.

PEKKA NIKRUS LILLA STORA VÄSKA

Vår gäst och domare på januarimötet, Pekka Nikrus, lyckades packa in mycket att berätta på kort tid. Han hade också lyckats stuva in ett oändligt antal bilder och böcker i sin relativt lilla väska. Det bara kom mera och mera och AFK:arnas ögon blev allt rundare.

Ur den magiska väskan drog han bland annat ut bilder på mytiska sagoväsen, där fotografier av barn från ett barnläger photoshoppats ihop med bilder av uppstoppade djur, fotograferade på zoologiska museet, i dess källare och på vinden. Han hade dessutom lekt med gamla tekniker: bilderna behandlades först på datorn, skrevs ut som rasttrade negativ och kopierades slutligen som cyanotyper på akvarellpapper. Det här var Pekkas slutarbete på Nykarleby Konstskolas fotolinje, där han hörde till den allra första årskursen i början på 90-talet. Sedan fortsatte han - till sin egen förvåning - på Konstindustriella högskolan, där det just då blivit möjligt att direkt hoppa in på magistersutbildningen.

Till sin stora överraskning märkte Pekka att man på konstindustriella var mycket dålig på att kopiera svartvitt, det som han i Nykarleby lärt sig från grunderna. Här gjorde han som slutarbete tre serier: palladiotypi, gummitryck och polymergravyr, de två första med färdigt rasttrade negativ och det sista med rasttrat digitalt positiv. Han ville undersöka om man med hjälp av det digitala kan förenkla de gamla fotografiska processerna.

Pekka jobbar inte med foto, hans vardagsvärld är internet, men för cirka tre år sedan fick han en fotografisk nytändning och sam-

lade ihop till en serie som han lade ut på nätet. "Det blev det nya ljusbordet för mig och jag blev superinspirerad!" Han har börjat göra böcker av de bilder han lagt ut på nätet. Bilderna fungerade bättre ihop i en bok än enskilt, kom han till. Men han är också mycket förtjust i själva artefakten, boken, som man kan vidröra..

Idag har han lämnat alla gamla tekniker och fotograferar mest med en digitalkamera. Han fotograferar allt möjligt, gärna ytor, väggar, fönster...

I Pekkas lilla stora väska hittades bilder av de mest skiftande slag, här en gammal räknemaskin, ingår i temat "rädsla för kvinnlig sexualitet", exempel på nikrushumor. Foto CS

Länkar till Pekkas bilder hittar du här:
<http://skrubu.net/pictures-by-pni/>

CS

Geronterna Bert Carpelan, Fredrik Hackman och Prolle Jansson studerar Pekka Nikrus bilder. Foto CS

Tage Rombergs vinnande svartvita bild: Sista chansen

MÅNADSTÄVLINGSRESULTAT ("PÅ VÄG")

Svartvita

- I **Peter Eriksson:** Sent en septemberkväll
"Den här skulle jag orka se på längst. Trevliga bruntoner, i all sin blurrighet är den jätteintressant. Man förstår vad som händer, här man definitivt på väg."
- II **Christine Saarukka:**Kattungar åker Pendolino
"Den här bilden är bara på nåt sätt sympatisk. Vart är katterna på väg, och varför är de på bordet? Färgerna fungerar bra, varma toner, men så är bordet blått. Något där som fungerar jättebra."
- III **Susanne Elfving:** På väg
"Det är någonting fascinerande i hela det här grafiska, som bilden är komponerad av: strecken, och ändå är där rörelse. Bildvinkeln gör att den fungerar både långt ifrån och nära. Fotografen har följt med cyklisterna så att det finns lite oskärpa på allt annat utom på dem. En bild man orkar se på!"

Hedersomnämmande:

Kristian Franz: Nyckelpiga

"Den är enkel, roliga färger, rött och grönt. Det är en fascinerande makrobild, skärpan ligger rätt till och oskärpan vacker i bakgrunden."

Färgbilder

- I **Tage Romberg:** Sista chansen
"Den här tilltalar mig bäst, extremt bra. En resebild tagen vid exakt rätt tidpunkt. Den som ser på bilden upplever det som att själv sitta precis där. Den berättar en hel del om kulturen i landet.."
- II **Mikael Albrecht:** Central Railway Station
"Den här är rolig. En bra urban bild av hur man är på väg hit och dit, och det enda som hålls stilla är reklamerna: i det här fallet en mycket överraskad kvinna. Det blir kul kontrast mellan henne och det verkliga livet "
- III **Clas Nordman:** Full sysselsättning
"Det här ser ut som en bild från trettioalet, det är något gammalmodigt över alltsammans. Mörka figurer mot extremt ljus bakgrund ger bra djupkänsla. Kompositionen är bra, tonerna bra, det är en helt otrolig känsla i bilden"

Hedersomnämmande:

Jeanette Nessling: Helig vandring

"Den är tekniskt så fantastisk, jag vill peta på den. Man kan riktigt känna den där sanden. En extrem skärpa, fina jämna toner. Kossor är det ju, de syns extremt bra."

Publikens favorit:

Jeanette Nessling: Helig vandring

Micke hänger upp Peter Erikssons vinnande bild på nätet med färgbilder

Pekka Nikrus visar upp egna alster ur stora lilla väskan

Pekka Nikrus funderar över Jeanette Nesslings indiska kossor

Lena och Ludde Lundqvist hukar sig för att fotografen ska få en bild av svartvita nätet

Fotografier av Ludde Lundqvist och CS

Pärlor från en 120-årigs arkiv

Gifven uti Kejserliga Senaten för Finland och Dess Economie Departement, i Helsingfors, den 11 April 1889.

Kejserliga Senaten har låtit denna underdåniga ansökning med dertill hörande handlingar Sig föredragas och finner godt icke allenast tillåta bildandet af ifrågavarande klubb, utan äfven gilla och till efterrättelse fastställa ofvanintagna för samma klubb föreslagna stadgar. Det alle, som vederbör, till underdånig efterrättelse länder.

I Hans Kejserliga Majestäts Höga Namn, Dess Senat för Finland

Med dessa ord fastställdes grundandet av Fotografiamatörklubben i Helsingfors i april år 1889. Upptakten till detta beslut var ett upprop i HBL den 22 februari 1889. Det konstituerande mötet hölls sedan den 6 mars. Mycket vatten har runnit under broarna under de senaste 120 åren. Kriser och perioder av tillväxt har kommit och gått. Klubben har sett två världskrig och ett kallt krig. Finland har gått genom perioder av förtryck och slutligen blivit självständigt. År 1889 var Finland ett relativt fattigt furstendöme i Ryssland, som ändå hade en klass med tillgång till sådana nymodigheter som fotografi. I dagens läge är Finland en ledande teknologination där fotografi inte längre är ett exklusivt nöje för eliten. Snarare en folklig hobby som kan ge oss en konstnärlig motvikt till arbetslivets hektiska kvartalsrytm. För att inte tala om den tekniska utvecklingen inom fotografin. Men visst finns det också mycket som inte har ändrats.

"Har denna trollformel bidragit till fotografins förbättrande, till dess höjande som vetenskap och konsthantverk, eller till dess popularisering som uppfostringsmedel för iakttagelseförmågans skärpande och konstsinnets höjande? Nej, säkerligen icke! Den har icke uppammat fotografiamatörer, men den har skapat "knäppare" i legio, ty de är många. Knäppare som tryckt på knappen och knipsat i tid och otid utan urskiljning, knappast med en fråga, varför. Värre än söndagsjägaren, som dundrar lös på allt som rör sig, har dessa knäppare gått lös på både löst och fast, och med förvåning och oblandad stolthet sett att de verkligen fått bilder, oftast dåliga, men i knäpparens ögon alltid utmärkta, ty han har ju själv tagit dem." (Daniel Nyblin)

Daniel Nyblins uttalande från klubbens första ordinarie möte den 16 mars 1889 föranleddes av introduktionen av Kodaks nya lådkamera. Den första kameran som på allvar gjorde fotografin tillgänglig för amatörer. Nyblins ord känns skrämmande aktuella ännu i denna dag, och kommer kanske att vara det i framtiden också. Vi kan som bäst beskåda en revolution av minst samma magnitud, dvs. introduktionen av digitalfotografi. Hur många av oss har någon gång suttit och funderat varför man tog alla dessa hundratals semesterbilder utan att tänka på innehållet? Hur många av oss har inte någon gång tänkt Nyblins tanke?

Klubbens ursprungliga stadgar känns också delvis mycket fräscha.

§ 1 Klubben, stiftad för att söka väcka intresse för fotografikonsten och verka för dess spridning inom vårt land, har närmast till syftemål:

att för dess medlemmar i möjligaste måtto underlätta utöfvandet af fotografikonsten; att befordra utbyte af rön och erfarenheter på fotografins område medlemmarna emellan; att anställa gemensamma utflykter i fotografiskt ändamål till natursköna eller annars märkvärdiga delar af landet; att anordna offentliga expositioner af fotografiska afbildningar, utförda af klubbens medlemmar; samt att dem emellan förmedla utbytet af dylika alster.

Javisst, allt detta sysslar vi med fortfarande i denna dag. Utom möjligen det där med att sprida fotografikonsten i Finland. Men man kan å andra sidan se det som vår uppgift att sprida kunskap om traditionella förfaranden under digitalteknikens tidevarv.

Datumet för det konstituerande mötet betraktas som klubbens födelsedag, och med anledning av 120-årsjubileet kommer vi att fira på restaurang Loiste fredagen den 6 mars. Vår inbjudna gäst, Erik Kruskopf, kommer att hålla tal under rubriken "När en bild blir konst". Detta anknyter väl till Nyblins visa ord. Låtom oss alltså inte vara knäppare som "knipsar i tid och otid utan urskiljning", utan konstnärer som förmedlar ett budskap. Strävandet att förmedla ett budskap har vi gemensamt med de 20 herremän som den 6 mars 1889 grundade AFK, och många av dem funderade säkert också på när en bild blir konst. Liksom utan tvekan generationen som 2129 firar klubbens 240-årsdag. Teknikerna kommer och går, men vår målsättning består.

Citaten är plockade från AFKs arkiv som finns tillgängligt på www.afk.fi.

Micke

ALETHEIA - EN UTSTÄLLNING

Sanningens gudinna, ska det vara ironi? Fotoutställningen på Mejlans konstmuseum, öppen till 22.3 är främst präglad av symbolik och fantasteri. Tanken är väl att den innersta sanningen uppenbaras på det sättet, men en gammal "tosikko" som jag vågar tvivla. Hur som helst, det är en fin och inspirerande utställning.

Dagen efter vernissagen gick jag runt den med C.G.Hagström, två trötta gamla män som tog en sittpaus i varje rum, i och för sig en bra sak, för intrycken var många och komplexa. Det var också lätt att koncentrera sig, för på två timmar såg vi inte en levande själ utom en vakt.

Marja Piriläs serie Camera Obscura har jag beundrat förut, och skrivit om i ett cirkulär. Hennes idé var att i ett förfallet hus täcka för fönstren och i den ljustäta skivan fälla in en lins som på den motsatta väggen gav en upp-och-nedvänd bild av landskapet utanför. Interiörerna är vackert belysta, men bildbehandlingen har delvis gett för grälla färger.

Nanna Hänninen är det andra finländska namnet, utställningen domineras av för mig okända utländska fotografer. Nanna har ovanligt kreativt utnyttjat det annars redan banala knepet att med tidsexponering och rörlig kamera göra mönster av bilstrålkastarljus.

En japansk kvinnlig fotograf har ur familjealbumet valt bilder där hon själv figurerar som liten, och manipulerar in självporträtt i vuxen ålder bredvid sig själv som barn. Konsekvent med albumstilen är att bilderna är i postkortformat, men kontrasten till jättekopior i samma sal tar döden på de små.

En uppseendeväckande serie porträtt visar genom mycket långt driven manipulation en nätt ung kvinnas gradvisa, spöklika (men lyckligtvis endast digitala) förfall. En annan serie porträtt följer traditionen. Gamla, fattiga män visas realistiskt med avslöjande skärpa, men med stor respekt.

En tysk fotograf har med långa tidsintervaller från samma punkt fotograferat stora byggprojekt och kopierat bilderna på varandra ljust och hårt så att de liknar kolteckningar skissade med lätt hand. Fantasifullt, jämfört med en engelsman som fyller en hel vägg med en köksinteriör, sammansatt av ett stort antal delbilder, alla tagna rakt mot väggen. Monta-

get är därmed till alla delar perspektivlöst, betraktaren får ett intryck av något plattare än platt! Idén är kanske ny, bilden lämnar mig totalt ointresserad.

Det egendomligaste infallet är sex svarta askar på ett bord, dramatiskt belysta. Varje ask innehåller en bunt dokumentära bilder av nöd och död på olika håll i världen. Beträkta- ren förväntas väl bli starkare påverkad av symboliken än av att plöja igenom hundratals kopior. Samma symboliska strategi ligger bakom en serie stjärnkonstellationer, så som de såg ut från marken den natt orten drabbades av en naturkatastrof.

Till sist pustar jag och C.G. ut framför tv-rutan, som visar en fyndig video. Konstnären målar med vatten och pekfingret på en solvarm, ljus stenyta porträtt av mördade kolombianska kompatrioter. Vattnet torkar snabbt, innan bilden är fullbordad börjar den försvinna.

PROLLE

DAGS IGEN ATT TÄNKA PÅ VÅRUTFÄRDEN!

Kristi Himmelsfärdshelgen i maj är traditionell utfärdshelg för AFK. Kanske inte varje vår i 120 år, men nog väldigt ofta. I år infaller den helgen 21-24.5.

Färden går denna gång till Mariehamn, där vi förstås hoppas få träffa våra åländska fotoklubbsvänner. Men om allt går enligt planerna är också folk från Stockholm på kommande, dvs. helt nya fotoklubbsvänner! Mera information om den saken kommer när det finns något bestämt att berätta.

Ett antal rum finns redan bokade för oss på trevliga hotell Cikada med utsikt över Pomern. Priset för ett dubbelrum är 62 euro och för ett enkelrum 60 euro. Vi hoppas förstås att folk gärna delar rum, eftersom antalet rum är begränsat - det är populär turisttid just då.

Rumsbokningarna måste naturligtvis bekräftas med hotellet i god tid, och i ännu godare tid är det skäl att fundera på transporterna. Absolut sista anmälningsdatum är därför vid månadsmötet i mars. Man kan då anmäla sig på själva mötet, eller dessförinnan till Ghita Thomé (tel. 0503676486) eller till Christine Saarukka. (tel. 040 722 38 49).

SAGA OCH SANNING

Rubriken på **Erik Kruskopfs** senaste konst-kåseri i Hbl är också namnet på Gunnar Finnes Topeliusstaty i Esplanaden. En flicka och en pojke står på tå, vända åt var sitt håll, symboliserande konflikten mellan de två begreppen. I min ågo har jag skissen till min fars skulpturella lösning på samma rubrik. Helt ovetande om hur Finne löst uppgiften hade Viktor Jansson också format flicka och pojke vända åt var sitt håll, men mera naturalistiska än Finnes starkt stilerade figurer. Tyvärr vann Finne tävlingen, ett bakslag för den Janssonska äran och ekonomin!

Kruskopf resonerar först om litteratur. Förr skrev man på titelbladet "roman", om innehållet var fabulerat, sedan dess har gränsen mellan fakta och fiktion, saga och sanning, alltmer suddats ut. Liza Marklund är ett aktuellt exempel på halvdokumentära författare. För min del irriteras jag av t.ex. historiska romaner, där somliga personer och händelser är fakta, andra fiktion, och jag inte vet vad som är vad. Kruskopf accepterar skönlitterärt skrivna texter om verkliga konstnärer i den mån autentiska fakta saknas, men ondgör sig framför allt över dramatiseringar på film, där själva mediet ju gör förfalskningen särskilt uppenbar.

Sanningsproblemet är för Kruskopf aktuellt också inom bildkonsten, när allt fler konstnärer använder sig av fotografi, och bilden kan fejkas hur som helst och ändå se ut som ett vanligt fotografi med dess karaktär av verklighetsåtergivning. Sanningskravet blir då snarare en fråga om moral än om faktatrot. Om bilderna ställs ut, som på den aktuella utställningen Aletheia, får de ett slags konststämpel och därmed rätten att vara fiktion.

Så långt Kruskopf. Ja, manipulerade foton är förstås OK som konst, men de kan aldrig vara OK som dokumentation. För att ta ett konkret exempel har Bert ofta manipulerat genom att tillföra en svartvit bild färg, som ett upplyst fönster om kvällen. Det är OK, manipulationen är öppen och ärlig, däremot skulle det vara omoraliskt att fejka landskap från vårutfärden genom att tillföra människor eller djur på väl valda platser i kompositionen. Det här är ett problem endast för att vi envisas att tävla med bilder som inte borde jämföras med varandra. Jag återkommer till det här i nästa kåseri.

PROLLE

NU SKA VI TÄVLA MED "SPÅR"!

Som ni säkert minns så har vi emottagit en inbjudan till tävlingen Spår. Tävlingen är öppen för AFKs, Kara-kameras, Soukan kameras, Tapiolan kamerakerhos och Kameraseuras medlemmar, som var och en får delta med högst tre bilder.

Man tävlar med projicerade natur- och miljöbilder under temat "Spår" ("Jälki" i den ursprungliga inbjudan). Tävlingsbidragen ska inlämnas senast den 20 mars klockan 18.00 till Kameraseura på Barnhemsgränd 1 (postluckan), eller per e-post till:

natura.kilpailu@gmail.com.

Bidragen kan vara diabilider, eller digitala bilder per e-post eller på CD. För de digitala bilderna gäller att bredden ska vara 1920 och höjden högst 1080, eller alternativt höjd 1080 och bredd högst 1920 pixel. Filnamnet bör vara bildens namn.

Alla bidrag bör vara försedda med en lista på bilderna som skickas in, man bör också nämna vilken klubb de representerar. Bidrag per e-post bör ha rubriken "haastekilpailu 24.3.2009". Tävlingsbidragen visas upp och vinnarna offentliggörs vid Kameraseuras Natura-klubbs möte tisdagen den 24.3 klockan 18:00.

Som domare fungerar **Jussi Leppänen** från Luontokuva-tidningen. Tävlingen sponsoreras av Ed-Mark Oy.

FÖRBUNDETS ÅRSUTSTÄLLNING

Vi påminner ännu en gång om att deadline för inlämning av bilderna till årsutställningen i Lemi är den 16 mars. **Peter Stenius** (tel. 050 381 2648) samlar in bilderna på labbet den 13.3 kl 18-19, eller enligt överenskommelse. Klubben står för postningskostnaderna för de bilder som sänds via Peter. Den som vill posta själv betalar själv.

"Arizona"

kallar **Anders Blomqvist** utställningen som han hänger upp alldeles i början av mars på Wayne's Coffee, Alexandersgatan 11.

Apropå deadline

Deadline för bild- eller textbidrag till cirkuläret är alltid tisdag 16 dagar före månadsmöte. Textbidrag bör sändas till cirkulärredaktören i form av en helt oformaterad fil i **WORD**.

AKTIVITETSKALENDER FÖR AFK T.O.M. MARS 2009

Aktivitet	Datum	Kl.	Plats	På programmet/Anmärkningar.
Bildcirkeln				sportlovspaus
Digicirkeln	Må 23.2	18.00	Tölög.52, labbet	Anders Blomqvist: lager i Photoshop. OBS ändrad tidpunkt!
Månadsmöte	To 26.2	18.00	Barnhemsgränd 1	Månadens Bild "Hoppsan" döms av kvällens gäst Panu Raninen från Epson
Internat. Evening	On 4.3	18.00	Barnhemsgränd 1	
Årsfest	Fre 6.3	18.30	Restaurang Loiste	Gäst: Erik Kruskopf.
Årsutställningsbilder	Fre 13.3	18-19	Tölög. 52, labbet	Peter Stenius tar emot bilderna
Bildcirkeln	To 19.3	18.00	Barnhemsgränd 1	Anders Blomqvist och Torbjörn Gustafsson: Resebilder
Tävlingen "Spår"	Fre 20.3	18.00	(se skild ruta)	Deadline för bildinlämning
Digicirkeln	On 26.3	18.00	Tölög. 52, labbet	Anders Blomqvist: skanning av negativ och dior.
Månadsmöte	To 26.3	18.00	Barnhemsgränd 1	Månadens bild: Väntan. Övrigt program ännu öppet.
Vårutfärdsanmälan.	To 26.3			Sista anmälningdagen. Se ruta.

Med de
heliga korna
på sandstrandsvandring
lyckades Jeanette Nessling
knipa både publikens bevägenhet
och domarens. Det blev hedersomnämmande!

Redaktörens rader:

FÖR-, NACK- OCH FRAMDELAR

Det har sina nackdelar att vara (halv?)gammal tant. Men det har definitivt sina fördelar också. Till fördelarna hör att man får gå klädd som man vill och inte behöver visa naveln eller frysa om bröstet eller fötterna eller öronen. Till fördelarna hör också att man för det mesta blir behandlad med större respekt än när man bara var hälften så gammal, då speciellt individer av manligt kön, oberoende av ålder, automatiskt betraktade sig själva som överlägsna både vad gällde kunskap och allmän IQ, även om deras kunskaper kunde ha rymts i mitt decilitermått i köket och deras IQ inte smälldes högre än min dotters hunds idag. Men så är det förstås också en mycket intelligent hund. Och fortfarande finns det manliga tölpar i alla åldrar som man naturligtvis inte får förakta fast man gör det, för de har kanske haft en svår barndom eller så är de bara allmänt dumma i huvudet.

Verkar jag komma från ämnet? Ingalunda.

Fördelarna med att vara en (halv)gammal tant blir mycket uppenbara när det gäller fotografering. Om jag får i uppdrag, under en kurs i porträttfotografering, att gå ut och plåta fem vilt

främmande människor, så är det definitivt lättare för mig än för en ung nätt flicka, framför allt lättare än för en ung nätt pojke eller värst av allt, en äldre man. Kvinnor ser antagligen för sig alla möjliga mindre tilltalande scenarier när en främmande man tilltalar dem och föreslår en fotosession. Och en ung söt flicka kan också hamna i bryderi om hon vill fotografera en främmande man. Men en tant! Vem kan väl rädas en sådan? Varken unga flickor eller pojkar, tanter eller farbröder. De enda som räds är de som verkligen inte vill bli plåtrade. Och sådana finns det alltid, det bör man respektera.

Och halvgamla tanter borde själva förstå att hållas BAKOM kameran. På fel sida om linsen kommer nackdelarna fram.

På själva kameran sitter för- och nackdelarna på insidan. Utsidan kan vara polerad och elegant trots att den är nästan jämngammal med tanten som köpte den för 20 euro på loppis. I hopp om att göra ett fynd? Nja. Den bara låg nu där och lockade. Men experten har skruvat upp den och funnit att kameran passar bara på prydnadshyllan, den har varit med om för mycket i livet, och definitivt gått i baklås. Så det blir inte att gå ut och pröva min Voigtlander VITO BL i praktiken. Men söt är den. Trots åldern.

CHRISTINE

KONTAKTINFO FÖR AFK

Styrelsen: styrelsen@afk.fi

Funktionärer: funktionarer@afk.fi

Ordförande Mikael Albrecht
Larsviksvägen 2 J, 02320 Esbo
Mobil: 040 550 9349
e-post: ordforande@afk.fi

Vice ordförande Pehr Snellman
Bränningsberget 11 B 12, 02320 Esbo
Tfn: 813 3225 (hem), 050 511 4616 (mobil)
e-post: ordforande@afk.fi

Sekreterare Ghita Thomé
Jungfrustigen 4 C 20, 00140 Helsingfors
Tfn: 170 342 (hem), 050 367 64 86 (mobil)

Skattmästare Hanna Blomqvist
Braxenvägen 9 A 3, 02170 Esbo
Tfn: 462 2223 (hem), 050 345 1899 (mobil)
e-post: skattmastare@afk.fi

Labbmästare Mikael Albrecht
Larsviksvägen 2 J, 02320 Esbo
Mobil: 040 550 9349
e-post: labbmastare@afk.fi

Tävlingssekreterare Niklas Lindgren
Viborgsgatan 1 A 21, 00510 Helsingfors
Mobil: 044 535 7073

Webbredaktör och IT-ansvarig
Niklas Lindgren
e-post: webmaster@afk.fi

Vice labbmästare Henri Jalo
Timmerdammsvägen 1 E 36, 00640 Helsingfors
Tfn: 752 13 03 (hem), 040 510 47 83 (mobil)
e-post: labbmastare@afk.fi

Klubbvärd Lars Wernbom
Skarpskyttegatan 18 A 8, 00150 Helsingfors
Tfn: 666 113 (hem)

Kontaktperson för arkivet afk@afk.fi

Cirkulärredaktör Christine Saarukka
Hamnholmsvägen 1 D 58, 00980 Helsingfors
Tfn: 135 21 68 (hem), 040 722 38 49 (mobil)
e-post: cirkularet@afk.fi

Biträdande cirkulärredaktör Clas Feiring
Vargvägen 15 C, 00800 Helsingfors
Tfn: 755 33 24 (hem), 050 568 83 24 (mobil)
e-post: cirkularet@afk.fi

Biträdande tävlingssekreterare Peter Stenius
Gamla Åbo landsväg 5-7, 00320 Helsingfors
Tfn 772 5783 (jobbet), 050 381 2648 (mobil)

AFK:s labb: Tölögatan 52, 00250 Helsingfors, tfn 406 268
Labbokning: Oy Foto-Hasse Ab, Lilla Robertsgatan 4,
00130 Helsingfors, tfn 680 2244, öppet må-fre 9-17, www.fotohasse.fi
Labbnnyckelfrågor: Hanna Blomqvist (se ovan)
Bankkonto: Aktia 405549-2154067

Ansökan om medlemskap: Mikael Albrecht (se ovan)
Adress-och medlemsfrågor: Hanna Blomqvist (se ovan)
AFK:s webbsidor: www.afk.fi
E-postinfo: afk@afk.fi